

DOCUMENTE PRIVITOARE LA FAMILIA PRĂJESCU ÎN COLECȚIILE MUZEULUI DE ISTORIE A MOLDOVEI IAȘI

Zamfira PUNGĂ

În anul 1974 colecția Muzeului de Istorie a Moldovei Iași se îmbogățește cu un număr însemnat de obiecte achiziționate de la Ioana Odobescu din București. Ele au fost înregistrate de la numărul 5985 (Rec. 27/- 9.03.1974) până la numărul 6053. Între piesele primite se găsește un număr important de documente. Criteriul în baza căruia s-a făcut înregistrarea documentelor a fost cel cronologic. Actele din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea au fost înregistrate ca mape distincte, iar celelalte au fost inventariate piesă cu piesă. Documentele sunt originale și cuprind ca perioadă secolele al XVII-lea și al XIX-lea. O parte au fost cercetate de cei interesați și publicate¹, iar altele sunt inedite.

În acest număr al revistei vom publica rezumatele a 63 de documente originale, conținute de mapa cu numărul 6040². Setul de documente cuprinde informații privitoare la două familii renumite pentru istoria românilor: legendara familie de răzeși Șoimăreștii și familia boierilor Prăjescu. Cel mai probabil, ele au făcut parte din arhiva familiei Prăjescu. Două sunt argumentele care sprijină această ipoteză: în primul rând, persoana care le-a vândut este descendentă a familiei Prăjescu și în al doilea rând, faptul că documentele sunt zapise, sau cărți domnești pentru proprietăți care au constituit domeniul boierilor Prăjescu. Cele mai multe informații privesc două din satele stăpânite, Purcelești și Stolniceni. Actele au rămas în arhiva familiei ajungând în secolul al XX-lea la Ioana Maria Odobescu, cea care a reușit să redobândească, în anul 2004, parte din vechile proprietăți ale familiei³. În jurul anilor 1974 aceasta a decis să vândă o parte din documente Muzeului de Istorie a Moldovei din Iași, în a cărui colecție se află și astăzi.

Analiza acestor documente confirmă și completează genealogiile familiilor Prăjescu și Șoimărești. În același timp, ele aduc informații prețioase privitoare la istoricul așezărilor Stolniceni-Prăjescu, Vlădeni sau Purcelești, permițând recuperarea informației despre evoluția proprietății boierești și răzeșești în perioada precizată și modalitățile de constituire a domeniului boierilor Prăjescu.

¹ Cele mai recente lucrări care fac referire la setul de documente aflat la Muzeul de Istorie a Moldovei Iași sunt: Petronel Zahariuc, *Observații asupra unor sigilii medievale moldovenești* (I), în *ArhGen*, IV (IX), 1997, nr. 1-2, pp.261-264; Alexandru Furtună, Vasile Șoimarul, *Neamul Șoimăreștilor, 500 de ani de istorie*, Chișinău, 2003, 508 p.

² Primele trei documente originale sunt în limba germană. Rezumatul lor nu este conținut de lista prezentată de noi.

³ Ioan Godeanu, *Neamul Prăjeștilor și moșia Stolniceni*, lucrare prezentată la cel de al XVI-lea Congres de Heraldică și Genealogie, Iași, 10-12 mai 2012, http://www.ghika.net/IRGH/IRGH_XVI_Com_Rez.html

Ultima proprietară a arhivei, Ioana Maria Odobescu, era descendentă a familiei Prăjescu. Din cea mai citată sursă privind genealogia neamului, lucrarea lui I. C. Miclescu-Prăjescu (1892-1973), *Obârșia unei familii din Moldova*, publicată în 1940, aflăm că întemeietorul legendar este socotit a fi Dragomir Albul, dregător domnesc în Moldova de Sus care, în jurul anului 1393, era deja mort⁴. Numele de Prăjeștilor este atestat documentar la 1558. Octav-George Lecca în a sa carte, *Familii boierești române* vorbește de boierii Prăjescu ca de o veche familie „a cărei filiație probată începe în secolul XVI-lea (1500)”. Primul membru al familiei amintit de N. Stoicescu în *Dicționarul marilor dregători din Țara Românească și Moldova*, este Lupu Prăjescu mare clucer, frate cu Nicoară, căsătorit cu Safta, fiica lui Ionașco Ghenghea mare logofăt și nepotă a lui Simion Stroici mare vistiernic⁵. În aceeași lucrare găsim și informația potrivit căreia Prăjeștii se trag din neamul boierilor Stărostici pe linie paternă și pe linie feminină din cel al lui Oană vornicul⁶. Stanciu pârčălab a fost tatăl lui Toader Prăjescu mare vistiernic din secolul al XVI-lea și bunicul lui Ion Prăjescu vameșul, căsătorit cu fiica lui Ion Movilă mare logofăt⁷ (după unii se pare cu o altă fiică a lui Petru Rareș⁸, soră a Mariei Movilă). Ion a fost cel care a propulsat familia în plan social⁹. El a avut cinci băieți – Nicoară¹⁰, Ștefan¹¹, Voluntar¹², Vasile¹³ și Savin¹⁴ – și trei fete. Ele s-au căsătorit cu mari boieri: Toader Boul¹⁵, Costea Băcioc¹⁶ și Cristea Buhuș (căsătorit cu Nastasia)¹⁷. Nicoară Prăjescu a fost fiul lui Ion și al fiicei lui Ion Movilă, nepot de fiu al lui Toader mare vistiernic din secolul al XVI-lea și strănepot al lui Stanciu pârčălab¹⁸. El era căsătorit cu Maria, fiica lui Ionașco Ivul postelnic¹⁹, sau cu Elisabeta Movilă²⁰. Nicoară își leagă cariera politică (ajutat fiind de Luca Stroici logofăt), de domniile lui Petru Șchiopul și

⁴ Începuturile genealogice sunt învăluite în legendă. Scurta noastră documentare are la bază trei lucrări de referință atunci când încercăm a prezenta aceste scurte date genealogice privitoare la familia Prăjescu: I.C. Miclescu-Prăjescu, *Obârșia unei familii din Moldova*, RIR, X, 1940, p. 175-215; Nicolae Stoicescu, *Dicționarul marilor dregători din Țara Românească și Moldova. Secolele XIV-XVII*, București, 1971 p. 272-273; Octav-George Lecca *Familii boierești române, Istorie și genealogie (după izvoare autentice)*, cu adnotări completări și desene de Mateiu Caragiale, ediție îngrijită de Alexandru Condeescu, Editura Libra, București, p.476-477.

⁵ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 428; Octav-George Lecca, *op. cit.*, p. 476, 477, îi amintește și el pe Lupu, Nicoară (la 16 ianuarie 1610), sau Vorontar Prăjescu, prezent în lista marilor boieri din sfatul domnesc al Moldovei în anii 1606, 1607 sau 1619).

⁶ I. C. Miclescu-Prăjescu, *op. cit.*, p. 175-215.

⁷ Nicolae Stoicescu, *op.cit.*, p. 426.

⁸ Ștefan S. Gorovei, „<Nepoții Balicăi>, <seminția Movileștilor>”, în *ArhGen*, I (IV),1994, nr. 3-4, p.131-132; nu este Ruxandra căsătorită cu Alexandru Lăpușeanu.

⁹ Liviu Pilat, *Nicoară Prăjescu și anturajul său*, în *RIS*, VIII-IX, 2003-2004, p.111.

¹⁰ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 426.

¹¹ *Ibidem*, p. 427.

¹² *Ibidem*.

¹³ *Ibidem*, p. 428.

¹⁴ *Ibidem*; la Octav-George Lecca apare și numele unui alt fiu, Lupu Prăjescu, frate cu Nicoară.

¹⁵ Liviu Pilat, *op. cit.*, p.111

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p.355; Liviu Pilat, *op. cit.*, p. 115.

¹⁸ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 426.

¹⁹ *Ibidem*, p. 427.

²⁰ Liviu Pilat, *op. cit.*, p. 111.

mai cu seamă de cea a Movileștilor²¹. Nicoară Prăjescu a cumpărat peste 30 de sate și părți de sate, vii, prisăci, herghelii, heleștee, mori etc. (care i-au fost confiscate când a plecat în exilul din Polonia (de la Ustia). El le-a recâștigat în vremea lui Radu Mihnea²². Nicoară a ctitorit biserici, preum Sf. Nicolae din Suceava, sfințită la 1611²³, și-și leagă destinul de ascensiunea și declinul²⁴ familiei Movilă²⁵. Către bătrânețe, Nicoară Prăjescu se retrage la curtea sa de la Stolniceni, trecând la cele veșnice în anul 1619²⁶. De moșia de la Stolniceni, reședință statornică a familiei, s-a legat multă vreme însemnul heraldic al lui Nicoară Prăjescu, crucea și vârful de săgeată²⁷, păstrat inclusiv de urmașii din secolul al XIX-lea²⁸.

Pentru secolul al XVIII-lea, documentele aflate în posesia Muzeului de Istorie a Moldovei menționează numele lui Andrei Prăjescu. Acesta a fost căsătorit de două ori: din prima căsnicie a avut o fată, Alexandra jitniceroaia, măritată cu Gheorghe jitnicerul; din a doua căsătorie, cea cu o anume Maria, a avut un fiu, pe nume Constantin, mort de tânăr.

Un suret după un document datat 25 ianuarie 1609 consemna că Nicoară Prăjescu mare vistiernic a intrat ca proprietar pe jumătate din satul Stolniceni „partea de sus”, la „ținutul Suceavei, cu un vad de moară în Siret și altul pe Purcelești. El dădea la schimb satul Boldești și loc de trei case, la același ținut²⁹. Fostul proprietar din satul Stolniceni era Calapod Toader și copiii săi, Gheorghe și Ilinca.

Alt suret, din anul 1764 (7272) iunie 21, după un document de la Constantin Movilă voievod, din anul 1653 (7161) august 25, consemna faptul că Toader Calapod hânsar, nepotul lui Gavril, strănepotul lui Petru stolnicul și copiii săi, Gheorghe și Ilinca dau la schimb părțile lor din Stolniceni, la ținutul Suceava, unde fuseseră casele lui Dragoș Simion și Petre stolnicul, cu vaduri de moară, bălți de pește, fânețe, livezi, lui Nicoară Prăjescu. Primesc, în schimb, satul Boldești, cu heleșteu și moară și seliștea Sârbi și cinci locuri de casă în Oncești³⁰.

În 25 septembrie 1751 (7260), o carte de judecată prezenta o ceartă iscată între Andrei Prăjescu și Tăbârță³¹. Câțiva ani mai târziu, Andrei Prăjescu era singurul stăpân al moșiei pentru că el împărțea moșia, Stolniceni, la 7 iunie 1756 (7265), între ginerele său Gheorghe jitnicerul, soțul singurei sale fiice, Alexandra și fiul său Constantin, pe care-l avea din a doua

²¹ Ibidem.

²² Ibidem.

²³ G. Balș, Bisericile moldovenești din veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea, București, 1933, p. 55.

²⁴ Liviu Pilat, *op. cit.*, p.111.

²⁵ Văr cu Ieremia și Simion Movilă, *apud* Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători*, p. 427.

²⁶ I. C. Miculescu-Prăjescu, *op. cit.*, p. 175-215; Liviu Pilat, *op. cit.*, p. 111, apare data de 30 ianuarie 1622, când fii săi își împart averea. Și totuși, în N. Stoicescu, *op. cit.*, pentru secolul al XVII-lea, este consemnat un sigur fiu-Lupu, la p. 428; doi fii ai lui Lupu-Ion sau Ionașcu, p. 429, și un Grigore. Apoi un fiu al lui Ionașco, numit Toader sau Toderășcu, la p. 429. Sunt pomeniți și copiii acestora: Dumitrașco cuparul, căsătorit cu Maria, fiica lui Grigore Hăbășescu hatman și o fiică ce a fost măritată cu Tăbârță, copiii lui Grigore; Ștefan postelnic a fost căsătorit cu Maria, fiica lui Constantin Jora serdar și două fete, Alexandra și Maria, copiii lui Toader.

²⁷ Petronel Zahariuc, *op. cit.* pp.261-264.

²⁸ Liviu Pilat, *op. cit.*, p. 114.

²⁹ Nr. inv.6040/14.

³⁰ Nr. inv.6040/63.

³¹ Nr. inv.6040/44.

căsătorie a sa, cu Maria³². Pentru partea lui Constantin, mort de tânăr, mai multe documente aflate în această mapă vorbesc de plângerile repetate către Domnie, ale Alexandrei³³. Acesta cerea ca părțile de sate din Stolniceni, Vlădeni și Purcelești, care fuseseră date de mama sa vitregă, Maria, lui Ioniță Cantacuzino – și care fuseseră ale lui Constantin – să-i fie restituite, deoarece ea se ocupase de cele convenite la moartea tatălui și a fratelui său. Moșia a rămas în posesia familiei Prăjescu și astăzi poartă amintirea proprietarilor numindu-se Stolniceni-Prăjescu.

Informații privitoare la o altă proprietate a familiei Prăjescu, Purceleștii, găsim în aceleași documente ale mapei. Mulți ani, Prăjeștii au stăpânit satul împreună cu o altă familie, cea a Șoimăreștilor. Detalii privitoare la legendarii Șoimărești și a părților de moșie pe care le-au deținut aceștia în Purcelești le găsim în lucrarea semnată de Alexandru Furtună și Vasile Șoimarul, *Neamul Șoimăreștilor, 500 de ani de istorie* (2003). Cei doi cercetători au avut la dispoziție și documentele aflate în colecția Muzeului de Istorie a Moldovei Iași, inclusiv pachetul prezentat aici.

Ne-am oprit asupra câtorva din documentele privind Purceleștii, pentru o scurtă prezentare a evoluției acestei moșii, peste care au stăpânit, vreme de mai multe veacuri, familiile Tăbârță, apoi Gherghel, Prăjeștii și Șoimăreștii.

Jumătate din satul Purcelești a intrat în proprietatea familiei Prăjescu la schimb cu moșia lor Cârliși, unde aveau și curți, fostă a unor răzeși cu care se înrudeau³⁴. Există un anumit mister în felul în care a fost dobândit satul Cârliși, despre care, la 1605, răzeșii care stăpâneau acolo nu știau de la cine îl aveau moștenire, în lipsa actului inițial de danie, numit și „talpa moșiei”³⁵. Un document aflat în pachet, nedatat, ar putea descifra această enigmă³⁶. Acesta este un zăpis prin care un anume Merăuță, cumpăra parte din satul Cârliși („a stolnicului?”) și încă o parte dintr-un alt sat, se pare Nisporești, cu zece ughi de la Zacbolat (?), feciorul lui Ursu din Toderești. Anterior acestei date, în timpul lui Vasile Lupu³⁷, la 29 iunie 1634 (7142), sau poate mai devreme³⁸, vătaful Ionașcu Tăbârță cumpăra jumătate din satul Purcelești, din ținutul Suceavei, cu loc de heleșteu și de moară, de la Dumitrașco, feciorul lui Pătrașco, nepotul lui Mătieș logofăt. Vânzarea s-a făcut pentru suma de 120 de taleri și 2 boi. Pe parcursul secolului al XVIII-lea, proprietari ai satului Purcelești au rămas membrii acelorași familii, documentele consemnând numele lui: Ion Gherghel, ginerele lui Ion Tăbârță, pitarul Ion Prăjescu și Șoimăreștii³⁹. Puțin câte puțin, familia Prăjescu a ajuns să aibă o parte tot mai mare din moșie. Astfel, Ioniță Prăjescu a cumpărat într-un singur an, 1794, părți din moșie care valorau peste 1690 lei⁴⁰. La 28 mai 1797, acesta era stăpân pe două părți din sat. O altă parte îl avea stăpân pe Ion Gherghel pitar, iar răzeșii Șoimărești

³² Nr. inv.6040/40.

³³ Nr. inv.6040/45, 49, 50, 51, 52.

³⁴ Liviu Pilat, *op. cit.*, 114.

³⁵ *Ibidem*; Petronel Zahariuc, *op. cit.*, p. 261-264; *Ibidem*, XVI/4, nr. 43, p. 38.

³⁶ Nr. inv.6040/62.

³⁷ Nr. inv.6040/29.

³⁸ Nr. inv.6040/28.

³⁹ Nr. inv.6040/15, 16, 18, 26.

⁴⁰ Nr. inv.6040/19, 21, 22, 23.

rămăseseră cu a patra parte⁴¹. Pitarul a continuat să cumpere părți de sat și de la ginerele lui Ion Gherghel, Gheorghe Cârste (1 iunie 1799)⁴² cu condiția să respecte vechile învoieli, de a nu face crâșmă pe hotarul moșiei dinspre Vădeni, ca să nu-i supere pe lipovenii care trăiau în satul Purcelești.

În concluzie, mapa de documente nr. 6040, aflată în inventarul Muzeului de Istorie a Moldovei Iași, alături de toate celelalte obiecte achiziționate, reprezintă o bogată sursă de informații mai ales pentru cercetătorii interesați de genealogia familiei Prăjescu, a rudeniilor, sau a proprietăților pe care aceștia le-au stăpânit, sau privitoare, cum am arătat pe parcursul scurtei noastre prezentări, la alte aspecte din istoria românilor.

Rezumatul documentelor din mapa 6040 (nr. 4-63)

Nedatat

Fragment dintr-un document românesc, în grafie chirilică.

Pecete cu stema Moldovei, timbrată

Original, rupt. (fragment) **Nr. inv. 6040/4**

1723 (7231) martie, 3

Andrei Prăjescu face plângere la Divan pentru un pod peste Siret, la vadul Purceleștilor, pe care Domnul l-a folosit în trecerea lui pe celălalt mal al apei și care ar trebui adus la locul lui.

Scrie Gavril Ciolan. Semnează: Constantin Costachi vel logofăt, Constantin Ruset vel vornic, Dumitrachi Ramadan, Sandu Sturza hatman, Odachia Cantacuzino.

Pe a 4-a pagină o însemnare: „7231(1723) martie 5. No. 5”

Original, unfolio (18,7 x 30,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/5**

1723 (7231), ianuarie 27

Zapis prin care Gheorghică Mani postelnic împreună cu soția sa, Catrina, vând a patra parte din moșia Stolniceni, din ținutul Suceava, pe apa Siretului, pe care o aveau de la vistiernicul Neculai Bașotă, tatăl Catrinei. Însemnare pe a 4-a pagină : „No: 32”

Original, unfolio (23 x 34 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/6**

1765, iulie 7

Document emis din porunca domnitorului Grigorie Alexandru Ghica prin care se trasau hotarele moșiei Stolniceni, proprietatea lui Andrei Prăjescu. Acesta împărțea satul cu

⁴¹ Nr. inv.6040/26.

⁴² Nr. inv.6040/27.

ginerile său, Gheorghe jitnicerul. Scrisoarea era dată celor doi proprietari pentru a-și face carte de întărire la Divan.

Trei semnături: Andrei Prăjescu, Ghiorghe jic(nicer) și una indescifrabilă
Original difolio (21,5 x 31,4 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/7**

1765 august 25

Mărturie hotarnică prin care se hotărnicesc a patra parte din moșia Purcelești, ținutul Sucevei și o jumătate din satul Vlădeni, ținutul Roman ale lui Gheorghe jitnicerul, ginerile lui Andrei Prăjescu.

Original, difolio (21 x 30,6 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/8**

1791-1793 noiembrie 23 1791

Zapis prin care Grigori, fratele Tudosiei dă în orândă, de la moșia dumisale Heșnușenii, pentru un an de zile, cu 40 de lei.

Original, difolio (15,6 x 21,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/9**

Nedatat (către 1700)

Zapis prin care Maria Strășescu face cunoscută cearta sa cu logofătul Jora pentru un țigan. Însemnare pe a II/a pagină „către 1700 când erea logofăt Antioh Jora”.

Original, difolio, (16 x 19,7 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040-10**

1751 (7259), iunie 24

Împărțeala țiganilor pe care îi aveau de la părinții lor răposatul Grigorie Jora mare vistiernic și sora Maria Prăjeasca, fii lui Constantin Jora clucer. Țiganii aparținuseră lui Constantin Jora clucer. Documentul cuprinde o listă cu numele unor țigani și familiile lor.

Patru semnături. Una a lui Andrei Prăjescu, alta a Mariei care își pune și pecetea inelară.

Original, patru foi (16,5 x 42,8 cm) pe ultima pag. trecut „nr. 18, 7259 iunie 24 (1751)”, hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/11**

1758 (7266) mai 26

Suret după un ispisoc de la Gheorghe Ghica voievod pentru niște țigani ai lui Toader Prăjescu clucer.

Original, difolio (21 x 31,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/12**

1619 (7127/7128)

Transcriere a zapisului lui Toader Ionașco prin care vinde o parte din sat lui Lupu Prăjescu cu 60 galbeni.

Original, unfolio, (22 x 36,5 cm), hârtie filigran. **Nr. Inv. 6040/13**

1765 septembrie 3

Suret după un zapis al marilor boieri, din 25 ianuarie 1609, prin care Calapod Toader și fii săi, Gheorghe și Ilinca schimbă cu Nicoară Prăjescu vel vistiernic o jumătate de sat din Stolniceni, partea de sus, la ținutul Sucevei, cu un vad de moară în Siret și un altul pe Purcelești, cu satul Boldești, ținutul Sucevei și un loc de trei case.

Însemnare pe cea de-a patra pagină. „nr.7117 Ghen(arie)(1609)”

Original, difolio, (21,3 x 33,3cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/14**

1784, iunie 25

Perilipsis al scrisorilor pe care le are Ion Gherghel pe moșia Purcelești, ținutul Roman. Sunt menționate documentele din: 22 noiembrie 7220, 21 iunie 7242; 28 iunie 7243; 10 august 7262; 6 august 7267; 30 noiembrie 7275; 8 iulie 7256; 12 iulie 7268; 28 noiembrie 7275, care dovedesc că Ion Gherghel este proprietarul moșiei.

Original, difolio (20,7 x 31 cm), hârtie filigran. **Nr inv. 6040/15**

1784, iulie 11

Zapis prin care Constantin Șoimarul, feciorul lui Lupu Șoimaru din satul Purcelești, ținutul Roman, face cunoscut faptul că Ion Gherghel, ginerele lui Neculai Tăbârță este stăpân pe a patra parte din satul Purcelești, iar o altă a patra parte este a Șoimăreștilor. Cele două părți se judecă ajungându-se la o înțelegere, după care se scrie o mărturie hotarnică și cei implicați își dau scrisori doveditoare unii altora.

O amprentă digitală. Însemnare pe a patra pagină: „1784 iulie 11”.

Original, difolio (21,2 x 31 cm), hârtie filigran. **Nr. inv 6040/16**

1791 iunie 28

Zapis dat de Toader Șoimarul, mazil din Cornova, ținutul Orhei, nepotului său Alexandru, fiul lui Neculai Șoimarul, fratele său mai mic, pentru a șasea parte din a patra parte din moșia Purcelești, ținutul Roman. Alexandru face schimb de moșii cu Toader Șoimarul și îi plătește și o diferență de bani.

O amprentă digitală.

Original, difolio (21 x 31,8cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/17**

1793 iunie 5

Hotarnică făcută din porunca lui Constantin Șuțu, pentru satul Purcelești, ținutul Roman prin care sunt fixate părțile aflate în proprietatea lui Ion Gherghel, Ion Prăjescu, Șoimăreștii și Alexandru, fiul lui Neculai Șoimarul.

Semnături: Ștefan Ciogole, vornic de poartă și Gheorghiiță hotarnic. Pe a patra pagină este desenată o palmă gospod cu lungimea de 27 cm.

Original, difolio (21,3 x 31,3 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/18**

1794 martie 4

Carte de judecată prin care se hotărăște că, dacă Ioniță Șoimarul nu-și plătește datoria pe care o are la Ioan Prăjescu pitar, de la care împrumutase 235 de lei cu o dobândă de 10% pe an, va pierde partea sa de moșie din satul Purcelești cu care garantase împrumutul.

Original, difolio (23 x 36,8 cm), hârtie filigran. **Nr. inv 6040/19**

1794 mai 15

Zapis prin care Alexandru Șoimarul, mazil din Costești, ținutul Roman, vinde lui Ioniță Prăjescu pitar părțile de moșie pe care le are în Purcelești, ținutul Roman, și din care, o parte o moștenise de la tatăl său, iar pe cealaltă o cumpăraseră de la unchiul său, Toader Șoimarul.

Original, difolio (21,3 x 31 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/20**

1794 decembrie (martie?) 21

Zapis prin care preotul Pătrașco împreună cu preoteasa sa, Irina, din satul Moțca, ținutul Sucevei vând pitarului Ioniță Prăjescu partea lor de moșie din Purcelești cu suma de 110 lei. Documentul datat 21 martie 1794.

Martori: Alexandru și Constandin logofăt care îi scrie documentul. Două semnături indescifrabile.

Original, difolio, rupt (23 x 37, 4 cm) hârtie filigran **nr. 6040/21**

1795 ianuarie 20.

Carte de împuternicire prin care Isprăvnicia Romanului anunță faptul că trebuie să publice cartea domnească din anul 1794, prin care pitarul Ioniță Prăjescu a cumpărat părți de moșie din Purcelești de la Alexandru Șoimariul, cu suma de 900 de lei. Atât zapisul cât și cartea domnească sunt făcute publice la locul vânzării și în târgul Roman, în toate zilele de târg, timp de șase luni. Și pentru că nimeni n-a dorit să răscumpere pământul, după datină, s-a dat mărturie la mâna pitarului Ioniță Prăjescu.

Original difolio (22 x 35 cm), filigran. **Nr. inv. 6040/22**

1795 februarie 22.

Zapis de cumpărătură prin care Ioniță fiul lui Sandu Șoimariul vinde partea sa de moșie din Purcelești, ținutul Romanului lui Ioniță Prăjescu pitar. Bucata de pământ vândută face parte din a patra parte de moșie din Purcelești care era stăpânită de răzeși. Din această a patra parte unul din cei șase bătrâni era a lui Sandul Șoimariul care rămăsese moștenire lui Ioniță Șoimariul. Această bucată moștenită este vândută cu 450 lei.

Semnează Alexandru Șoimariul

Original, difolio, (21 x 31 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/23**

1795 noiembrie 15

Carte de isprăvnicie. Prin cartea Divanului din anul 1795 mai 15, se face cunoscut că pitarul Ioniță Prăjescul cumpără părți din moșia Purcelești, ținutul Roman, de la Ioniță, fiul lui Sandu Șoimariul, cu 450 de lei. Se cere Isprăvniciei să facă cunoscută vânzarea atât la fața locului cât și la Roman, în toate zilele de târg, citindu-se și cartea domnească de publicație, precum și zapisul. Și pentru că timp de șase luni nici o rudă nu a vrut să răscumpere pământul se dă mărturie la mâna pitarului Ioniță Prăjescu.

Semnătura lui Ioniță Prăjescu.

Original, difolio, (20 x 34 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/24**

1796 februarie 20

Zapis prin care se face cunoscut că Toader Șoimariul, Ion Șoimariul, Neculai Șoimariul, Sandul Șoimariul, Lupul Șoimariul și Safta, sora lor, sunt proprietarii unei pătrimi din satul Purcelești, ținutul Roman. Alte două părți sunt stăpânite de Ioniță Prăjescu, iar o parte este a pitarului Ion Cercel.

Original, difolio (20,7 x 30,8 cm), hârtie filigran **Nr. inv. 6040/25**

1797 mai 28

Zapis prin care Ionica fata lui Ion Șoimar și soțul ei, Ene, vând lui Ioniță Prăjescu pitar partea lor de moșie din Purcelești, ținutul Roman. Locul îl au moștenire de la tatăl Ionicăi, Ion Șoimariul. Moșia Purceleștilor se împarte în patru părți: două părți sunt ale pitarului Ioniță Prăjescu, o parte este a pitarului Ion Gherghel, iar a patra parte este a răzeșilor. Partea răzeșilor este împărțită și ea în șase bătrâni: Toader Șoimar, Neculai Șoimar, Sandul Șoimar, Lupu Șoimar, Safta, sora lor, iar a șasea parte este a lui Ion Șoimar. Partea lui Ion Șoimar se împarte și ea între cei patru copii: Ioniță, Măriuța, Irina, și Ilinca. Ultima fată își vinde și ea partea, cu 112 lei și 60 de bani.

Amprente digitale ale lui Ene, soțul Ilincăi, fata lui Ion Șoimar, Constantin Șoimar, Ignat Buznian. Pe prima pagină, iscălește ca martor Alexandru Șoimar.

A doua pagină – Învoială.

Original, difolio (20,5 x 30,6 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/26**

1799 iunie 1

Scrisoare dată lui Ioniță Prăjescu prin care i se interzice să facă crâșmă pe hotarul de moșie din Purcelești, lângă satul Vlădești, ținutul Roman. Acesta cumpărase de curând de la Gheorghe Cârste, ginerele pitarului Ion Gherghel, părți de moșie din Purcelești. I se mai cere pitarului să nu supere cu nimic pe lipovenii care trăiesc în satul Purcelești, respectând vechile învoieli.

Original, difolio (23,7 x 37,3 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/27**

1598 (7106) mai 5

Suret scos după un document de la Irimia vodă din care aflăm că vistiernicul Ionașco ot Cristești ar fi stăpânit, împreună cu cumnații săi, Isac Mătieșescu, Ionașcu și Toader, jumătate din satul Purcelești, ținutul Roman. Cei trei frați au garantat cu partea lor de moșie, pentru un împrumut de 60 de galbeni, pe care i-au luat de la vel vistiernicul Simion Stroici. Bani au fost restituiți de Ionașco căruia i se face urice pe acea jumătate de sat. Semnează: Nicoară logofăt.

Original, difolio (22,5 x 17,8 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/28**

1747 (7255) aprilie 1

Suret după un ispisoc de la Vasile Lupu, 1634 (7142), iunie 29, din care aflăm că vătaful Ionașcu Tăbârță cumpără jumătate din satul Purcelești, ținutul Suceava, cu loc de heleșteu și de moară, de la Dumitrașco, feciorul lui Pătrașco, nepotul lui Mătieș logofăt. Partea de moșie s-a vândut cu 120 de taleri și 2 boi.

Copie din anul 7255 aprilie 1.

Original, unfolio (21,5 x 32 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/29**

1783 aprilie 20

Zapis prin care Ștefan Căpitan pitar, din Târgul Frumos, împreună cu soția sa Nastasia vând lui Toader, fiul lui Ilie Muntean ruțaș din Târgul Frumos, trei pogoane de vie cu 70 de lei.

Semnează: Ștefan și Nastasia. Martor: Nechita Mardari. Trei amprente digitale.

Original, difolio (32 x 21,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/30**

1796 august 15

Zapis prin care Adriana, soția răposatului Apostol Focșa din satul Munteni și cu frații ei, Grigori, Vasile, Dumitrachi, Alexandru, și Pavel vând o vie în Costești, pe moșia lui Alexandru Șoimarul cu prețul de 60 de lei.

Două amprente digitale: ale Adrianei și fiului său Grigore. Semnează: Alexandru Șoimar.

Original, difolio (21,5 x 30,8 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/31**

1790 iunie 21

Mărturie hotarnică pentru o vie de două pogoane aflată la Costești, pe care o revendică Nastasia, nevasta lui Gheorghe Cromtoc, de la Condurache biv ispravnic, ginerele paharnicului Lupu. Condurache aduce zapisele ce dovedesc că via a fost primită ca zestre de la socrul său, care, la rândul său o cumpărase.

Original, difolio (21 x 30,6 cm), hârtie filigran **Nr. inv. 6040/32**

1785 (7266) ianuarie 15

Zapis prin care preotul Gheorghiu și cu femeia sa, Maria și cu copiii săi, Lupu și Ancuța, vând o jumătate de pogon de vie și două rânduri, preotului Ion, soției și fiilor săi, iar acesta o vinde, la rândul său, lui Vasile Tonița.

Semnează: Lupu Petru, Gheorghiu Grădiniță, Toader Mazere, Toader Crăstian Dan, Ion Petre Mazăre, ... Petrica, Ereu Sragat (!).

Original, difolio (16,7 x 42,6 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/33**

1799 august 23

Zapis prin care Zaharia Mazăre, soția sa Catrina și cu feciorii lor, Ion și Grigore vând lui Ioniță un pogon de vie cu 80 de lei.

Original, difolio (14,4 x 20,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/34**

1789 ianuarie 24

Zapis pentru o vie în dealul Costești, ținutul Roman, care se vinde cu 30 de lei.

Original, difolio (15,8 x 21,2 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/35**

1796 martie 30

Zapis prin care aflăm că Vasile Plăcintă împrumutase de la Dima bacal suma de 138 de lei și șase parale, garantând acest împrumut cu casa din Târgul Frumos. Și pentru că nu-și poate plăti datoria, casa, în valoare de 200 de lei, este dată lui Dima, care-i rămâne dator lui Vasile cu 61 de lei și 34 de parale. În schimbul acestor bani îi dă un pogon de vie roditoare la Costești.

Martori: Toader Ciobotariu, Ioniță Racoviță, Iordache pitarul și Toader pitarul. Scrie Costandin logofăt. Patru amprente digitale.

Original, difolio (15,1 x 21,5cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/36**

1795 ianuarie 14

Zapis prin care Safta Plăgunțoai împreună cu fiul său, Toader vând o vie pe Dealul Costeștilor, cu 60 de lei, lui Zaharia, fiul lui Grigore.

Original, difolio (17,5 x 24,3 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/37**

1762 (7270), februarie 22

Andrei Prăjescu și Leonte Scărlet monah, împart între ei trei țigani.

Original, difolio (14,2 x 39,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/38**

1725 (7233) iulie 7

Ispisoc de la Radu Vodă pentru satele Liești și Blindești, pe Jijia și pentru Stăuceni, ținutul Hotinului, satul Risoca din ținutul Soroca, pentru seliștea Tătăreni pe Miletin, în ținutul Hârlăului și pentru alte locuri.

Original, difolio, (19,2 x 31,6 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/39**

1765 iunie 7

Carte domnească prin care se face cunoscut faptul că Andrei Prăjescu vrea să împartă moșia sa, Stolniceni cu ginerele său Gheorghie jitnicer și cere domnitorului să numească oameni care să hotărnicască locurile.

Original, difolio (21,5 x 31,3 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/40**

1751, septembrie 25

Mărturie hotarnică pentru moșia Vlădeni, ținutul Roman, pe Siret, a lui Andrei Prăjescu, care avea hotar comun cu moșiile Ilișești, proprietatea Mănăstirii Bistrița și satul Șăganiu a biv vel logofătului Sandu Sturza. Pe a IV-a pagină însemnarea "II Nn 9, 1751 sept. 25 Copie de la hotarul Vlădenilor".

Original, difolio, (21,5 x 31,3 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/41**

1748 (7256) iulie 8

Hotarnica satului Purcelești, pe apa Siretului, ținutul Sucevei, moșie a lui Andrei Prăjescu, făcută în prezența postelnicului Ștefan Gherghel și a lui Toader Bădiliți, vornic de Suceava.

Semnătura paharnicului Mihalache.

Original, difolio (19,5 x 31,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/42**

1751(7260) septembrie 25

Copie a unei hotarnici a moșiei Lisăuani de pe Siret, ținutul Romanului, a lui Sandu Sturdza mare logofăt. Moșia se învecinează cu părți din moșiile lui Aldrei Părăjescu. Martori: Constantin Sturdza vel stolnic, Andrei Prăjescu și mai mulți „ oameni buni și bătrâni”.

Copie, difolio (23,1 x 33,8 cm), hârtie. **Nr. inv. 6040-43**

1751(7260) septembrie 25

Carte de judecată pentru pricina iscată între Andrei Prăjescu, stăpânul a câte o jumătate din satele Purcelești și Stolniceni și Tăbârță, stăpânul celorlalte jumătăți. Satul Purcelești avea hotare comune cu satul Cozmești, moșia lui Sandu Sturza biv vel logofăt. Se restabilesc hotarele prin consultarea și acordul tuturor celor prezenți.

Scrie Simeon Cheșcu.

Original, difolio (21,2 x 31,53 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/44**

1780 octombrie 30

A cincea plângere făcută către Domnie, pe 15 iunie, de către Alexandra fiica lui Andrei Prăjescu pentru neînțelegerile pe care le are cu spătarul Ioniță Cantacuzino legate de o moșie pe care ultimul o moștenise de la soția sa Maria, prima nevastă a lui Andrei Prăjescu. Domnitorul hotărăște, pe 6 iunie, ca Alexandra să meargă la moșie și să-și rezolve treburile curente și să revină peste 20 de zile spre a i se rezolva plângerea. Se emite mărturie hotarnică pentru moșia Vlădeni, ținutul Roman a Alexandrei Prăjescu. Este folosit un document hotarnic semnat de Simion Cheșco uricariul și alți martori, la 27 septembrie 1751 (7260). Clucerul Mihai Sturza care împresurase parte din hotarele moșiei Vlădeni în moșia sa Boscoțeni, urma să aducă acte doveditoare și să facă la rândul său o plângere la Divan.

Original, difolio, (21,3 x 30,8 cm). hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/45**

1765 iulie 3

Mărturie hotarnică făcută din porunca lui Grigorie Alexandru Ghica, în urma plângerii postelnicului Neculai Tăbârță, Toader Șoimarul, Lupu Șoimarul și alți frați ai lor, pentru părți din satul Purcelești, ținutul Suceava, pe apa Siretului. Satul se mărginea „pe din sus” cu satul Stolniceni, proprietatea lui Andrei Prăjescu, iar „ pe din jos” cu satul Cozmești aflat în proprietatea spătarului Dumitrașcu Sturza. Părți din Purcelești erau stăpânite și de Andrei Prăjescu care aduce ca dovadă o mărturie hotarnică mai veche, de la Vasile Buhăescu.

Original, difolio (21,9 x 34,4 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/46**

1772

Document în limba rusă privitor la satul Stolniceni.

Original, difolio (16,5 x 20,5 cm), hârtie. **Nr. inv. 6040/47**

Nedatat (cătore 1775 iunie 17)

A cincea plângere către Domnie a Alexandrei, fiica lui Andrei Prăjescu pentru părțile de moșii ce i s-ar fi cuvenit ei, după moartea fratelui său Constantin și pe care mama sa vitregă, Maria le-ar fi dat celui de al doilea bărbat al său, Ionașco Cantacuzino.

Se poruncește a se merge grabnic acasă și să revină peste două zile pentru a se rezolva pricina.

Original, difolio (14,1 x 19,4 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/48**

Nedatat („cătore 1775 iunie 8”)

A patra plângere către Domnitor făcută de Alexandra jitniceroaia, fiica lui Andrei Prăjescu, pentru o neîțelegere pe care o are, de la hotarele unei moșii, cu spătarul Ionașco Cantacuzino.

Original, difolio (17,9 x 22,2 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/49**

Nedatat (cătore 1775 iunie 9)

Plângere către Domnitor făcută de Alexandra, nevasta lui Gheorghe jitnicerul. Ea solicită o nouă carte de hotărnicie pentru moșia Vlădeni ținutul Roman deoarece clucerul Mihail Sturza îi înglobase, fără acte doveditoare, în urmă cu un an, această proprietate în moșia sa, Buscățeni. Domnitorul hotărăște ca vel logofătul să cerceteze pricina.

Original, difolio (15,6 x 21,9 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/50**

Nedatat (cătore 1775 februarie 14)

Alexandra jitniceroaia, fiica lui Andrei Prăjescu face plângere la Divan pentru a-și recupera partea de moștenire ce i se cuvenea, care fusese a fratelui, după tată, Constantin Prăjescu. Andrei Prăjescu împărțise satele Vlădeni, Stolniceni și a patra parte din Purcelești între cei doi copii ai săi, din prima și a doua căsătorie, Alexandra și Constantin. După moartea lui Constantin; mama sa Maria, a doua nevestă a lui Andrei Prăjescu a dat cu zapis, celui de al doilea său soț, Ioniță Cantacuzino, moștenirea lui Constantin. Ioniță Cantacuzino amenința că va ara pământul primit, pământ pe care se afla construită parte din casa Alexandrei. Aceasta cere ca Domnitorul să cerceteze pricina și să facă dreptate.

Original, difolio (17,4 x 24,8 cm) hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/51**

Nedatat (cătore 1775 mai 22)

Alexandra jitniceroaia, fiica lui Andrei Prăjescu face plângere către Domnitor pentru jumătate din satul Vlădeni, jumătate din satul Stolniceni și a patra parte din Purcelești pe care fratele său Constantin le primise de la tatăl lor, Andrei Prăjescu. Alexandra crede că este îndreptățită ca aceste proprietăți să fie ale sale, deoarece fratele său murise, iar ea se ocupase de cele cuvenite după înmormântarea tatălui și a fratelui său. Și Maria, mama lui Constantin murise.

Original, difolio (17,7 x 22,6 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/52**

1667 mai 16

Hotarnica satului Nisporești, ținutul Suceava, pe apa Moldovei, făcută din porunca Prea Înălțatului domn Alexandru Ghica vv. Moșia era a lui Gheorghe jitnicerul. Jumătatea de sat era moștenire de la Moranu și cealaltă jumătate de la răposatul Ioniță Miclescu.

Original, difolio (21,3 x 31,2 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/53**

1764

Izvod de zestre dat Alexandrei, de către tatăl său, Andrei Prăjescu, pentru jumătate din satul Stolniceni, „partea de sus” și jumătate din satul Vlădeni „partea de jos”; a patra parte din Purcelești; jumătate din satul Nisporești (moștenire după mamă); o moară „ce umblă în pârâul Purceleștilor”, și o crâșmă alături; un vad de moară în lunca Siretului; un sălaş de țigani etc. Izvodul precizează cui va rămâne averea lui în cazul în care el și copilul, Constantin, vor muri. Semnătura lui Andrei Prăjescu.

Original, difolio (9,8 x 28,6 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/54**

1762 noiembrie 17

Zapis iscălit de Ilinca, soția lui Merlescu Scherlet prin care acesta arată că a plătit datoria pe care soțul său o avea către Andrei Prăjescu. Două semnături, una a Ilincăi și a doua a fiului său Ștefan.

Original, difolio (15 x 21, 4 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/55**

1762, ianuarie 27

Document în limba greacă. Pecete inelară în ceară neagră, distrusă.

Original, difolio (15,3 x 21,1 cm). **6040/56**

1753 (7261) mai 14

Document prin care se cercetează pricina dintre Prăjescu și Șoimărești pentru un pod nou pe Siret, pe care l-ar fi făcut Șoimăreștii fără încuviințarea vecinului lor de moșie, și refuzau să-l strângă, așa cum cerea porunca domnească. Semnături indescifrabile.

Original, difolio (16,9 x 20,3 cm) hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/57**

1758 (7264) mai 30

Chitanță care confirmă că i-au fost restituiți lui Andrei Prăjescu banii care fuseseră împrumutați de la el de o persoană a cărei semnătură indescifrabilă este pe chitanță.

Original, (difolio (10 x 16,5 cm), hârtie filigran, **Nr. inv. 6040/58**

1766, mai, 15

Hotarnica satului Nesporeștii, la ținutul Suceava, pe apa Moldovei, care se împarte între Gheorghie jtniceriul, ginerele Prăjescului și celălalt proprietar. Hotarnica preciza că jumătate de sat era primită de zestre de la Moreanu, iar jumătate era a dumisale răposatului Ioniță Miclescu.

Pe a IVa pagină însemnarea: „Nr. 4, 1766, mai 5”.

Original, difolio (21,8 x 33 cm), hârtie filigran. **Nr. 6040/59.**

Nedatat

Suret după un ispisoc din 10 iunie 1634. Tot soborul mănăstirii Râșca, de bună voie, vinde ocina sa, satul Vlădeni, la Siret, ținutul Roman, cu vad de moară și loc de pod al lui Ionașco Prăjescu postelnic, pentru 200 galbeni ungurești. Se face carte de întărire cu pecețile și iscăliturile boierilor Divanului.

Original, difolio (21,4 x 31,5 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/60**

1771 iunie 17

Suret după un ispisoc de la Ștefan vv., feciorul lui Tomșa voievod, datat 1622 (7130) august 10. Pentru slujirea cu credință a Domniei și a Țării Moldovei, Condre vameșul primește ca dar satul Stăuceni din ținutul Hotin, ocolul Hotin, fost sat domnesc.

Original, unfolio (27,5 x 39 cm), hârtie. **Nr. 6040/61**

Nedatat

Zapisul pentru o parte din satul Cârliche, („a stolnicului?”), și o parte din alt sat, (probabil Nisporești) cumpărat de către Merăuță. Acesta plătește 10 ughi.

15 amprente digitale.

Original, unfolio (20 x 33 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/62**

1764 (7272) iunie 21

Suret de pe un document de la Constantin Movilă voievod, din anul 1653 (7161) august 25, referitor la proprietăți ale lui Nicoară Prăjescu vel vistiernic. Se face cunoscut că s-a prezentat înaintea domnitorului jupâneasa Nastasia, fata lui Mateiaș vel logofăt și cu feciorii ei, Dumitru și Andronic paharnic și surorile lor, Mărica, Bilușca și Todirița, toți strănepoți lui Crăciun Purcelescu, și au schimbat ocina lor, jumătate din seliștea Purceleștilor, la ținutul Sucevii, moștenire de pe vremea lui Alexandru voievod, cu Nicoară Prăjescu vel vistiernic, care dădea „schimbătură la schimbătură”, jumătate din satul Cârlikele, la ținutul Neamțului.

În aceleași condiții, Toader Calapod hânsar, nepotul lui Gavril, strănepotul lui Petru stolnicul și copii săi, Gheorghe și Ilinca dau la schimb părțile lor din Stolniceni, la ținutul Suceava, unde fuseseră casele lui Dragoș Simion și Petre stolnicul, cu vaduri de moară, bălți de pește, fânețe, livezi, lui Nicoară Prăjescu. Primesc satul Boldești, cu heleșteu și moară și seliștea Sârbi și cinci locuri de casă în Oncești.

Nicoară Prăjescu intră și în posesia a jumătate de satul Brătești, la ținutul Suceava, care fusese pus zălog la el de Rusca, fata Anghelinii, nepoata lui Avram Hăbășescu.

De asemenea, Ciolpăneasa și fiica ei Cristina vând partea lor de ocină, jumătate din satul Românești, la ținutul Neamț lui Nicoară Prăjescu vel vistiernic.

Documentul a fost scris de Arsenie Nebojasco în Iași, anul 7272 (1764) iunie 21 și a fost „tălmăcit de Evloghie dascăl”.

Original, difolio, (22,6 x 35,9 cm), hârtie filigran. **Nr. inv. 6040/63**

**Some documents regarding the history of Prăjescu family
in the collection of the History Museum of Moldavia in Iași**
Abstract

In 1974 the collection of the History Museum of Moldavia acquired a large number of objects from Mrs. Ioana Odobescu of Bucharest. The documents are originals and cover the period between the 16th and the 19th century. The paper presents the abstracts of 63 original documents enclosed by the Folder No. 6040. The set of documents include information on two families of importance for the Romanian history: the boyars Prăjescu and the legendary gentry family of Șoimărești. Most of the information regard two of the villages owned by these two families: Purcelești and Stolniceni, of the former counties of Suceava and Roman. One can conclude that the documents in this folder are an important source for the scholars studying the genealogy of Prăjescu family, the relatives, their landholdings or other elements of interest for the history of Romanians.